Ömer İbnu’l-Hattâb -radıyallahu anh- ilk hicret eden sahabelere dörder bin maaş bağladı.

Nâfi’den rivayet edildiğine göre: Ömer b. el-Hattâb -radıyallahu anh- ilk hicret eden sahabelere dörder bin, oğlu Abdullah’a da üç bin beş yüz dirhem maaş bağlamıştı. Ömer’e: Oğlun da ilk hicret edenlerden biridir. Onun hakkını niçin kıstın? diye sordular. Ömer –radıyallahu anh- şunları söyledi: Oğlum babasıyla birlikte hicret etti. Bu sebeple yalnız başına hicret edenlerle bir tutulamaz.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Ömer –radıyallahu anh- muhacirlere dörder bin, oğlu Abdullah muhacirlerden olmasına rağmen üç bin beş yüz vermiştir. Çünkü o babası Ömer’le birlikte büluğ çağına ermeden hicret etmişti. Ömer –radıyallahu anh- onun yetişkin kimselerden sayıldığını görmüyordu. Bundan dolayı yetişkin tek başına hicret eden muhacirlerden olmadığı için verdiği şeyi azaltmıştır. Bu dünya Allah Rasûlü –sallallahu aleyhi ve sellem-’den ve Ebu Bekir –radıyallahu anh-’dan sonra ümmetin malı hakkında Ömer –radıyallahu anh-’dan başka vera ve zühd sahibi olan bir yönetici görmemiştir. Bu yüzden herhangi bir hususta Müslümanların yönetimini üstlenen kimse akrabasını, akrabası olduğu için, zengini zengin, fakiri de fakir olduğu için kayırmaması gerekir. Bilakis herkesin menzilesine göre hareket etmesi gerekir. İşte bu vera ve adaletin ta kendisidir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5654